

Presenten a Sant Llorenç de Morunys «Flors damunt la taula», la història de l'heroïna que ha sobreviscut a sis càncers

La periodista manresana Aina Font Torra presenta aquest dissabte 22 de febrer la seva primera novel·la, que combina la història de la dona que ha superat la malaltia sis vegades i la de la seva mare, que va morir de càncer fa sis anys

Aina Font Torra | Adrià Costa

Aina Font Torra (Manresa, 1991) és periodista. Va estudiar a la Universitat Autònoma de Barcelona i treballa a **NacióManresa**. Acaba d'escriure el primer llibre, *Flors damunt la taula* (Edicions de l'Albí), on parla de la Lluïsa Albaladejo, una veïna del Pont de Vilomara que ha superat sis càncers, i que "segueix endavant". I ho fa amb el record de la seva mare, que va morir d'aquesta malaltia fa gairebé cinc anys.

Aquest dissabte, 22 de febrer a les 18:00 presenta *Flors damunt la taula. Conviure amb el càncer* de @edicionsdelalbi a la Biblioteca de Sant Llorenç de Morunys (Carrer Francesc Moragas, 1) acompanyada de la pròpia Lluïsa. Hi intervindrà també Jaume Huch, editor de l'obra.

Entrevista a l'Aina Font publicada a Nació Manresa el mes de novembre de 2018

- La Lluïsa ha sobreviscut a sis càncers...

- Sí. És una passada. Fa tant temps que ens coneixem que és com si ho hagués normalitzat. I de normal no en té res. És una heroïna.

- En quina situació oncològica es troba a dia d'avui?

- Encara està fent tractament. En aquests últims anys la malaltia gairebé no li ha donat treva, però ella no s'atura; segueix endavant i s'estima i es respecta profundament.

- Com la va conèixer?

- De casualitat. De fet, ho explico al començament del llibre. En aquell moment treballava de secretària a la seu d'Òmnium Bages-Moianès i ella va presentar-s'hi un dia buscant algú perquè l'ajudés a escriure un llibre amb les seves vivències. I com que aquesta malaltia també l'he viscut de prop... vaig pensar que podia agafar les regnes del projecte.

- La seva mare es va morir de càncer, de fet...

- Sí. Quan ens vam conèixer amb la Lluïsa feia un any i mig que s'havia mort.

Aina Font Torra Foto: Adrià Costa

- Només un any i mig? I es va veure en cor de tirar endavant el llibre?

- La veritat és que sí. La meva mare va estar quatre anys malalta, abans de marxar. I jo vaig tenir temps per fer el dol, sobretot al final, quan ja li fèiem cures pal·liatives. Va ser una època molt dura, però com que vaig viure tot el procés al seu costat, em va ser molt més fàcil pair i acceptar la

seva mort. Es va anar deteriorant mica en mica, i jo me'n vaig poder anar fent a la idea.

- Parles d'ella, al llibre?

- Oi tant! Ella n'és la coprotagonista, sens dubte. En el llibre entrellaço la història de la Lluïsa i la meva, a través del que vaig viure amb la meva mare. Moltes de les coses que m'explica la Lluïsa em fan viatjar en els records.

- Així doncs, el llibre parla només del càncer?

- No, en absolut. El llibre parla de moltes coses, des d'anècdotes divertides fins a aspectes més íntims i punyents. És una narració escrita en forma de novel·la, que segons com, podria semblar ficció. El meu objectiu era parlar del càncer sense demonitzar-lo ni mitificar-lo. De fet, el càncer és un personatge més, que a vegades apareix i a vegades no.

- Va contemplar la possibilitat d'escriure'l en forma d'assaig o de llibre d'entrevistes?

- No. Sempre vaig tenir clar que volia que fos una cosa amena i lleugera. De llibres d'autoajuda sobre com afrontar el càncer n'hi ha moltíssims. I jo volia aportar alguna cosa diferent; alguna cosa que distraigués alhora que ensenyés; que fes reflexionar però també desconnectar. L'objectiu era (i és) que la gent s'identifiqui tant amb la Lluïsa com amb mi, amb simpatia, sense renegar-hi.

- Li ha servit de teràpia, escriure'l? I a la Lluïsa?

- Penso que totes dues tenim la sort que sabem treure el que portem dins amb molta facilitat. Amb això vull dir que quan ens vam conèixer, totes dues teníem molt treballades les nostres emocions envers el càncer. Sí que és cert que quan parlàvem a vegades ens emocionàvem, però més aviat des del record, no pas des del ?ostres, tenia això a dins i no ho sabia?. També és veritat que, personalment, escriure em va molt bé per ordenar les idees i per desenterrar coses que feia temps que descansaven al calaix de la memòria.

Aina Font Torra Foto: Adrià Costa

- És una lectura recomanable per a una persona que tingui un càncer?

- Com tot, depèn de cada persona, però en general, penso que sí. El fet d'estar escrit en forma de novel·la el fa més lleuger i agraït. A més, com que la Lluïsa té un bagatge tan gran amb la malaltia, al llibre hi apareixen totes les teràpies -tant convencionals com alternatives- que ha fet al llarg dels anys.

- Quines, per exemple?

- Parlem de les constel·lacions familiars, de la teràpia neural, del reiki, de les hipertèrmies sistèmiques, de la cinesiologia, de la cambra hiperbàrica... i també de la dieta cetogènica, de la meditació, de l'autoestima... La Lluïsa té un currículum extraordinari!

- I per a la gent que tingui algú proper amb càncer, també li anirà bé, llegir *Flors damunt la taula*?

- Estic pràcticament segura que sí. Tenint en compte la meva experiència, si quan vaig viure tot el procés oncològic de la meva mare hagués tingut a les mans un llibre com aquest, m'hagués sentit acompanyada. De fet, una de les coses que em consolava més durant els seus quatre anys de malaltia, va ser saber que no seria l'única filla que perdria la mare.

- El paper de l'acompanyant no és fàcil...

- Gens. I també ho paleso en el relat. Explico els atacs d'angoixa que vaig tenir; les pors; les sensacions... però tot amb relativització i amb un subtext optimista.

- Estan preparades, per la presentació de divendres?

- No ens ho creiem! Fa més de tres anys que vam començar aquesta aventura i ara, per fi, la podem ensenyar al món. Estem molt contentes i també nervioses, perquè volem que agradi, que arribi i, sobretot, que ajudi. Que ajudi molt.

Aina Font Torra Foto: Adrià Costa